

עקרונות הבטיחות בדרכים

1. עקרון הבולטות:

להראות היטב ולבלוט על פני הסביבה הוא כלל יסודי וחשוב בדרך. לכל מי שנמצא בדרך יש יתרון כאשר הוא נראה היטב (ממרחק רב ככל האפשר) כיוון שכאשר הוא יראה ע"י אחרים הם יהיו מודעים לקיומו ולנוכחותו וינקטו באמצעים כדי לא לפגוע בו. רוב התאונות מתקשרות לגורם ההפתעה, אירוע פתאומי שאינו מותיר מספיק זמן לתגובה. את ההפתעה אפשר להפחית ע"י בולטות שיכולה לבוא לידי ביטוי ב:

א. אור (פנס, מחזיר אור)

ב. צבע (צבע שונה הבולט על רקע הסביבה)

ג. צורה (שינוי בגובה וברוחב מעצמים אחרים בסביבה)

ד. קול (צעקה, שימוש בצופר)

הולך רגל יחפש תמיד את המקום המתאים והבטוח ביותר לחצות בו את הכביש, באופן שהנהג יוכל להבחין בו ממרחק רב ולא יהיה מופתע כשיבחין בו מטווח קצר.

2. עקרון ההתייחסות הכוללת לסביבת התעבורה:

מי שנמצא בדרך חייב להיות ער לכל מה שקורה סביבו: עליו לסרוק כל העת את הסביבה בכללותה ולשים לב לאירועי תחבורה בסביבתו הקרובה והעלולים להיווצר מעבר לה – זאת כדי ליצור לעצמו תמונה כוללת של המציאות. תמונת המציאות הכוללת תאפשר למשתמש בדרך לצפות אירועים עוד לפני התרחשותם ולהמנע מלהקלע למצב חירום. הולכי רגל לא יחצו מעבר חצייה בחפזון גם אם הנהג עצר לפני מעבר החצייה כדי לאפשר להם לעבור, הם יבדקו אם מאחורי הרכב שעצר לא מגיח רכב אחר. באופן כזה גם נהגים אחרים שמבחינים שהרכב שלפניהם עצר לפני מעבר החצייה יאטו ויאפשרו להולכי הרגל להשלים את חציית הכביש.

3. עקרון זיהוי השוני:

כל משתמש בדרך שונה מהאחר. שוני זה יכול להתבטאות בגובה ממנו כל אחד רואה את הסביבה, ברוחב זווית הראייה ובחסימות בראיית הדרך. גם נסיונם ומיומנותם של כל אחד ואחד שונים: נהג רכב לא יכול לבלום במקום או לשנות כיוון כמו הולך רגל. מידת הנראות של כל אחד ע"י האחרים שונה ומשפיעה להבחין באחר ממרחק – ובזמן. היכולת לזיהוי השוני ולהכרה בקיומו, וכתוצאה מכך להבין את מגבלותיהם של המשתמשים האחרים בדרך הוא עקרון חשוב ביותר.